

Spelarit 2-2017

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

Suomi
Finland
100

Myllyilloissa mukana

Helsingin pitäjän Kirkonkylän myllyllä, Kervanjoen varrella Myllykujan päässä, vietetään kesäkeski- ja lauantai-iltoina laulavia ja tanssivia myllyiltoja.

Helsingin pitäjän kotiseutuyhdistys, joka omistaa myllyn, järjesti tapahtuman ensimmäisen kerran vuonna 1976. Yhdistyksen nimi muuttui vuonna 2006 Vantaa-seuraksi.

Mekin olemme olleet tapahtumassa esiintymässä yhdistykseemme perustamisesta lähtien vuodesta 1982. Emme kuitenkaan ihan joka vuosi. Olemme myös esiintyneet yhdessä Vantaan Kansantanssijoiden ja Kansanmusiikkiseuran kanssa. Muutamana vuonna tanssimassa ovat olleet lasten ja nuorten ryhmät.

Kylälle tärkeä mylly

Kirkonkylän myllystä on tietoja jo 1500-luvulta, mutta mylly lie-
nee pyörinyt koskessa jo kylän
alkua ajoilta saakka.

Ohjaaja ja pelimannit Myllyllä 26.6.1985

Myllyilta 22.6.1983

Vanhimmassa säilyneessä kyläkartassa vuodelta 1699 mylly on jo selvästi merkitty. Kirkonkylän koskimylly ja pato kuuluivat kylän taloille yhteisesti. Myllyn omistajina oli silloin 11 osakasta, jotka kaikki suorittivat myllyosuudestaan 7 tynnyriä viljaa veroina kruunulle.

Mylly autioitui ja rakennus rapistui 1700-luvulla, mutta kyläläiset päättivät rakentaa sen uudelleen. Vuonna 1838 Hänen Keisarillisella käskykirjeellään muutettiin Kirkonkylän mylly kahdella kiviparilla pyöriväksi tullimyllyksi, joka sai jauhaa myös naapureiden viljoja maksua vastaan. Jauhamisesta mylly joutui maksamaan tullimaksun.

Vuonna 1919 myllyssä tehtiin suuria muutoksia, kun sinne asennettiin pystyturbiini ja tilattiin generaattori. Kylään saatiin sähköt.

Sotien jälkeen, yleisen säännöstelyn aikana, mylly oli ahkerassa käytössä ja aamuisin myllytiellä nähtiin pitkä jono hevosia kärryineen odottamassa jauhatusvuoroa. Viimeiset jauhot myllyssä jauhettiin vuonna 1965.

Myllyn uusi elämä

Helsingin pitäjän seura- ja museoyhdistys perustettiin vuonna 1961. Yksi tärkeimmistä tavoitteista oli avustuksien hakeminen ja myllyrakennuksen kunnostuksen ja peruskorjauksen aloittaminen. Kotiseutuyhdistys sai myllyrakennuksen lahjoituksena kylän taloilta vuonna 1972. Myllyä on kunnostettu museovirastolta ja kunnalta saaduilla avustuksilla. Myllytoiminnan tukemiseksi ja myllyn kunnostuksen hyväksi järjestetään kaikkina Myllyiltoina arpajaiset.

Meillä on Vantaalla historiallisesti arvokas myllyrakennus kauliissa jokiympäristössä.

Ullan ryhmä Myllyillassa 26.6.1985

Sitä voimme miettiä, kun kansanmusiikki soi ja tanssijoiden kuviot ilahduttavat yleisöä milloin ahtaissa tiloissa myllyn sisällä, milloin aurinkoisella pihamaalla Myllyilloissa esiintyessämme.

Riitta Kangas

Lähde: Helsingin pitäjä- julkaisut. Lauri Leppänen: Keisarillinen konkylän tullimylly

Nuorten ryhmä Myllyillassa 1.7.1993
Kuvat: Matti Lankinen

Tanssin riemua Aurajoen rannoilla - Europeade 2017

Heinäkuun viimeisellä viikolla kokoontui Turkuun yli 6000 tanssijaa, soittajaa ja laulajaa eri Euroopan maista Europeade-tapahtumaan. Europeadea on vietetty jo 60-luvulta lähtien eri Euroopan kaupungeissa, mutta tämä oli ensimmäinen kerta Suomessa. Tanssit näkyivät ja kuuluivat pitkkin Turun kaupunkia.

Joen rannalla ja Varvintorilla

Siellä täällä oli esiintymispisteitä, joissa vuorottelivat eri ryhmät. Erityisesti Aurajoen rantaa oli hauska kuljeskella. Rantakadun varrelle oli rakennettu useita pieniä lavoja. Kun oli yhtä seurannut ja lähti eteenpäin, siinä kohtaa, kun edellisen musiikki lakkasi kuulumasta, olikin seuraava lava, ja taas uudenlaista tanssia ja soittoa. Tarpeeksi pitkälle kuljettuaan pääsi Varvintorille, jossa oli myös monenlaista ohjelmaa.

Heti aluksi keskiviikkoiltana turkulaisten yhdistyneet ryhmät esittivät Varvintorilla tanssiteok-

sen Joki. Siinä kuulemma kerrottiin kahden eri puolella jokea syntyneen tytön tarina. Harmi kyllä Varvintorilla ei ole paljon tilaa yleisölle, ja kun tulimme vasta varttia ennen alkua, ei ollut toivoakaan nähdä mitään. Löysimme (toimitus: pari-kolme henkilöä, muut lähtivät pois) sitten jostain orkesteritasanteen viereltä pienen nurkan, josta saattoi hieman kurkia selkien välistä. Nämä pienet välähdykset - hienosti sovitetun musiikin kanssa, se sentään kuului - vaikuttivat hienoilta. Olisipa joskus mahdollisuus nähdä tämä kunolla kokonaan (tämä vinkkinä mainittakoon!)

Varvintorilla meidän ryhmämme esitti lauantaina päivällä auringon paistaessa myös tanssit Pellinge kontra ja Borgå fyrkanten. Samalla torilla oli myös tanssinopetusta – itse olin esimerkiksi yhtenä päivänä opettelemassa walesilaisia tansseja mustapukuisten savupiipuhattuisten tanssijoiden kanssa.

Areenan täyttivät eri maiden ryhmät

Varsinaiset isot tilaisuudet olivat Gatorade Centerissä keskustan ulkopuolella. Sinne pääsi kaupungin bussilla, jos vain ymmärsi kysyä Turku-hallia; urheilujuoman niminen halli ei näköjään ollut yleisesti bussikuskien tiedossa! Torstai-iltana siellä vietettiin avajaisia ja sun-

Pellinge kontra Varvin torilla

nuntaina päättäjäisiä, joissa molemmissa esiintyivät kymmenien maiden ryhmät.

Pienempien ryhmien kanssa menettely oli sellainen, että lavalle marssi viisi ryhmää kerralla. Valokeila kohdistettiin yhteen niistä, joka tanssi, ja muut istuutuivat. Näin joka ryhmä vuorollaan esiintyi ja sitten kaikki viisi marsisivat yhdessä pois. Isommat ryhmät, kuten esimerkiksi virolaiset tai latvialaiset, myös suomalaiset, vyöryttivät koko lavan täyteen.

Me tanssimme avajaisissa suomalaisten vuorolla Poromiehen polskaa, meidän ryhmämme melko lailla keskellä areenaa. Mukavaa, kun joka suuntaan siinsi polskaa askeltavia tanssijoita! Päättäjäisissä olimme pitkissä riveissä suomenruotsalaisten joukoissa tanssimassa Oravaisten menuetia. Kaikkien ryhmien ohjelmat oli mitoitettu 3 minuutin mittaisiksi. Menuetti on oikeasti paljon pidempi, joten tanssia oli paitsi lyhennetty myös nopeutettu. Ken-

raaliharjoituksissa paikan päällä vauhti oli supernopea, ja tuntui, että liikuimme hätäisesti kuin kirput, eikä saanut olla sekunninkaan epäröintiä askelissa ja käännöksissä. No, pääohjaajamme puhui orkesterin kanssa ja varsinaisessa esityksessä saimme tanssia hieman rauhallisempaan, menuetin luonteeseen paremmin sopivaan tahtiin.

Kulkueessa koko kirjo

Lauantaina kokoonnuimme Vanhalle suurtorille tuomiokirkon kuppeeseen valmistautumaan kulkueeseen. Tämä on se tori, jonka reunalta Brinkkalan talosta joulurauha julistetaan. Vanha tori ja vihreä puisto täyttyi kokonaan monenkirjaviin asuihin sonnustautuneista tanssijoista. Tuolla istui ringissä vihreällä nurmikolla isojen puiden alla virolaistytöjen ryhmä kukkaseppeleet päässä, tuolla oli

Poromiehen polskaa. Kuvat: Matti Lankinen

belgialaisia valtavien puujalkojen-
sa (!) kanssa. Tuossa meni, mikä-
hän lienee maa, nainen jonka pää-
hineessä oli ainakin pään kokoinen
musta rusetti. Ja tuossa mies, jon-
ka asu näytti koostuvan kaiken
värisistä lankatupsuista! Puhumat-
takaan kaikista kirjailuista, pitseis-
tä, nyöreistä ...

Yli 300 ryhmää oli liikkeellä, ja
jokaiselle oli määrätty paikka ja
lähtöaika kulkueessa. Meidänkin
paikkamme oli liidulla kadun as-
falttiin merkitty ja sinne ryhmi-
tyimme. Ryhmän ensimmäiset
saivat kantaa ryhmän lippua ja
nimikylttiä. Niin marssimme ensin
Aurajoen yli ja sitten rantakatua
pitkin. Kaupunkilaisia oli kerään-
tynyt runsaasti kadun varrelle vil-
kuttelemaan. Marssimme nyt ohi
Varvintorin kohti Suomen Jout-
senta. Lopussa meille nakattiin
eväspussit, jotka saimme nautis-
kella ulkosalla. Aurinko suosi mei-
tä nytkin niin kuin lähes koko vii-
kon.

Illan päätteeksi oli humppatem-

paus, jossa oli tarkoitus tehdä
humpan tanssimisen maailmanen-
nätys. Aluksi opetettiin helppo
koreografia, jota sitten tanssittiin.
Tanssijoita oli Varvintorilla ja
muissa pisteissä järjestäjien mu-
kaan yli 20 000 henkeä. Lienee
ainakin epävirallinen maailmanen-
nätys.

Ukko-Pekalla Loistokarille

Oman ryhmän poru-
kalla olimme varan-
neet perjantaiksi illal-
liristeilyn Loistoka-
rille Ukko-Pekka -
höyrylaivalla. Koko
viikko oli muuten ko-
vinkin aurinkoinen,
vain perjantai-iltana
sataa lotkotti, kun
laiva lähti ravintola
Vaakahuoneen edus-
talta. Mutta eipä hai-
tannut, laivalla pääsi
sisätiloihin ja illalli-
nenkin - todella muh-

kea ja hyvä - siirrettiin tarjottavaksi sisällä. Loistokarille päästyä sadekin alkoi tauota ja loikimme paljaalle luodolle. Siellä oli loistonvartijan pikkuiinen mökki, vanhoja lasten leluja ja muuta tavaraa muistuttamassa, että tällä kaukaisella, mitättömän pienellä ja matalalla kalliokaistaleella meren keskellä on loistonvartija perheineen viettänyt elämäänsä. Jos ilma olisi ollut alunperin sateeton, olisimme nauttineet herkuillallisemme luodolla, jossa oli myös grillikatokset ja

vielä viimeisiä menuetin kiemuroita. Tapahtuman puolesta oli osoitettu kouluja majoituspaikoiksi, jollaisessa meistä muutama asusti. Niistä väkisinkin joutui kulkemaan pidempiä matkoja tapahtumapaikoille.

Ruokailut oli järjestetty myös kouluille ja ainakin meille Tuuressa asuville osoitetussa koulussa ruokailu sujui todella hyvin, kertakaan ei tarvinnut jonottaa, erityisruokavali-

pitkät penkit ja pöydät. Takaisin päin tullessa hyväntuuliset matkajat saivat nauttia taas kauniista kesäillasta.

Kaikki sujui

Suurin osa meistä majoittui majatalo Tuuressa, parin korttelin päässä kauppatorilta. Kodikas majatalo tarjosi reilun aamiaisen ja parkkipaikka löytyi talon edestä. Takapihalle pääsi harjoittelemaan

Kuvat: Matti Lankinen

ot oli huomioitu ja ruokaa oli riittävästi (sekään ei ole aina selviö...). Joinain päivinä joko lounas tai illallinen oli mukaan otettava ja se oli joka kerta jotain pastaa (siinä ehkä vähän tois-toa). Kaiken kaikkiaan valtaisan massatapahtuman järjestelyt sujuivat kuitenkin todella kiitettävästi. Ainoa mikä jäi ihan vähän harmittamaan oli se Joki, ne pienet katkelmalliset välähdykset näytti niin hyviltä.

Se oli hienoa!

Mutta oikeasti, tämä oli hieno tapahtuma! Niin paljon näimme hienoja esityksiä. Latvialaisia ihmelapsia tanssimassa taidokkaasti, italialaisia naisia tanssimassa messinkiruukku päänsä päällä, eestiläiset vyörymässä areenalle ja sitten tanssimassa meille tuttua Säkijärven polkkaa, belgialaiset lipunheittelijät, unkarilaisia tansseja esittävät naiset monikerroksisissa hameissaan, slovenialainen opis-

kelijaryhmä pelleilemässä naama-reiden kanssa ja yleisönkin mukaan ottaen.

Kerrankin kansallispuku päällä kaupungilla ei tuntenut itseään mitenkään epätavanomaiseksi! Ja ennen kaikkea, näinä levottomina aikoina, miten hienoa, että kaikki nämä kansat ja kulttuurit kokoontuvat ihan vain nauttiakseen toistensa tansseista ja musiikeista ja puvuis-ta. Se se vasta on hienoa!

Tanssin riemussa mukana Tarja Lahtinen

Kuvat: Matti Lankinen

Kun Föli ei ottanut föliin –Europeade Turussa

Europeade järjestettiin ensimmäisen kerran Suomessa ja Turku oli saanut kunnian toimia isäntäkaupunkina. En ollut ikinä itse osallistunut Europeadeen, joten ehdottomasti halusin tähän suureen tapahtumaan mukaan. Kolme seuramme jäsentä valitsivat edullisen koulumajoituksen, muiden majoituksessa tyylikkäästi Tuuren huomaan (B&B, toim. huom.). Turun joukkoliikenteen nimi on Föli, ja joukkoliikennettä saimme-kin käyttää majoituskoulumme sijaitessa huitsin Nevadassa (tai Runosmäessä, ihan kumpi tulee ensin).

Minun piti tilittää tässä traumaattisia kokemuksia siitä, kuinka Föli meitä kohteli. Kuinka se ei suostunut kertomaan meille, mihin aikaan se kulkisi tai hytyi valoihin aina juuri silloin, kun me olimme kyydissä. Asia, johon Turussa asuva tätini ei ollut koskaan törmännyt. Oliko Föli kenkuu siivian ulkopaikkakuntalaisille?

Sen sijaan voisin ylistää turkulaisten ystävällisyyttä (tämäkin on asia, johon tätini ei kuulemma ole törmännyt), iloisia eurooppalaisia ihmisiä, kauniita pukuja, tanssin

riemua ja ehdottomasti koko kesän parhaimpia aurinkoisia päiviä! Oikeastaan kaiken tämän jälkeen se Föli ei niin enää haitannutkaan, koska sainhan olla rakkaan harrastuksen parissa, sekä viettää upeita päiviä ihanien ystävien seurassa.

Suurimman vaikutuksen minuun tekivät upea monituntinen kulkue sekä mielettömät latvialaiset ja liettualaiset lapset päätösjuhlassa. Koko kenttä oli täynnä kellontarkasti tanssivia lapsia! Huh huh, sitä ei voi sanoin kuvailla, se olisi pitänyt nähdä itse. Europeade oli elämys, joka lämmittää talven kylmällä ja johon voi palata sitten kun töppöset keikuttaa enää keinutuo-
lia.

Muisteli Minna Suokas

Katrinebergin kotieläinpihan avajaiset 1. kesäkuuta Seutulassa

Olimme mukana juhlistamassa Seutulassa Katrinebergin kartanon kotieläinpihan avajaisia. Vantaa sai oivallisen kesäisen retkeily-

kohteen kartanolle. Sinne rakennettiin hienot aitaukset ja suojarakennukset eläimille. Kesäksi kartanolle tuli ihailtaviksi ja rapsuteltavaksi neljä suomen lammasta, kahden kilin kanssa sekä kolme kania ja kukko neljän kanamuorin kanssa.

Päivä, jolloin juhlittiin kesän avajaisia, oli kolea ja hiukan sateinen. Siitä huolimatta me tanhuajat tanssimme niin että lämminhän siinä tuli.

Kartanolla oli koko päivän runsaasti ohjelmaa lähikoululle ja muille kiinnostuneille.

Päivällä istutettiin Suomi 100 -juhla-
vuoden kunniaksi kartanon pihalle tulevai-
suuden kuusi. Kuntalaispalveluiden johta-
ja Iris Lehtonen saatiin istuttamaan kuusi
paikalleen.

Reijo Helläkoski lahjoitti kartanolle piir-
tämänsä ja maalaamansa kartanon suku-
vaakunat, yhteensä 18. Vaakunat hän on
itse maalannut.

Jo päivällä useasta eri Vantaan pal-
velutalosta oli saapunut väkeä tutus-
tumaan kotieläinpihaan ja kahvittele-
maan, palvelutalon väkeä tuli arviolta
50 henkilöä yhteensä. Illalla oli ohjel-
maa seuraamassa ja sadetta uhmaa-
massa kyläläisiä ihan kiittävästi.
Toki sateen uhka hiukan karsi väkeä.
Kotieläimistä kiinnostuneille tiedoksi
eläimet tulevat ensi kesänäkin meidän
iloksi.

Muisteli Annukka

Kuvat: Annukka Uusi-Eskola

LASTENSIYUT

Lapset esiintymässä

Otin yhteyttä Hoivakoti Ho-
peaan kysyäk-
seni voimme-
ko tulla lasten
kanssa esittä-
mään tanhuja
asukkaille.
Saimme sovit-
tua esityspäi-
väksi meidän
normaalin har-
joituspäivän
illan, tiistain 2.5.17.

Lapsia jännitti tosi paljon, kun
emme olleet käyneet pitkään ai-
kaan missään esiintymässä. It-
seänikin jännitti, minä jouduin
myös tanssimaan. Tanssit menivät
hyvin ja vanhukset tykkäsivät ko-
vasti. Ja esityksen jälkeen saimme
mehua ja keksiä, jotka maistuivat
tosi hyvälle.

Tämä esiintyminen toimi myös
kenraaliharjoituksena viikon pääs-
tä olevaan kevätjuhlaan, jossa esi-
timme vanhemmille vuoden aika-
na oppimiamme tansseja.

Toinen esiintymiskeikka oli Kat-
rinebergin kartanon avajaisissa
1.6.17. Ilma ei vain oikein meitä
suosinut, sillä oli tuulista ja kyl-
mää. Mutta siitäkin huolimatta

Yllä Heinolapolskaa ja alla Kiperää Katrinebergin kartanolla.
Kuvat: Matti Lankinen

reippaasti tanssimme karta-
non pihamaalla yhdessä ai-
kuisten kanssa Heinolan
polskan, Kiperän ja Fyra
man engelskan.

Kolmas kerta lapsilla oli
Seutulän Elojuhlat 12.8.17
Köningstedtin koululla, jos-
sa seuramme tanssijat ovat
jo useamman vuoden käy-
neet esiintymässä ruokapal-
kalla. Kesälomankin jälkeen
lapset muistivat tanssit. Kä-
vimme vain paikat ja tanssit
pikaisesti läpi. Meitä ennen
siellä esiintyi Kengurumei-
ninki, jonka tahdissa tans-
simme ja lauloimme. Saimme otet-
tua myös ryhmäkuvan kengurun
kanssa. CD-levyjen käyttäjänä oli
Maten ja Milanin äiti, kun jouduin
itse myös taas kerran tanssimaan.
Esityksen jälkeen lapsille maistui-
vat isot muurinpohjaletut ja lasten
vanhemmatkin saivat tällä kertaa
myös valita jotakin ja heille mais-
tui Marttojen tekemä kasvissose-
keitto.

Kiitos vanhemmille, että jaksatte
kuljettaa lapsia esityksiin ja harjoi-
tuksiin. Ja iso kiitos myös lapsille.

Tuija Pirttikoski, lasten ohjaaja

Ryhmäkuva kengurun kanssa ja
tanssia Seutulän Elojuhlassa.
Kuvat: Katalin ja Arpad Mester

Seurasaarella 13.8.2017

Pitipä ryhtyä kaivelemaan muistilokeroita, jotta edes pienen pilkahduksen saisi paperille menneestä kesästä.

Pitkällisen pohdinnan jälkeen mieleen piirtyi joitakin kuvia. Oli myrskyn jälkeistä risua, rankaa ja roskaa. Siinä sitten loikittiin Seurasaareen Antintalolle. Sielläkin olivat vielä raivaustyöt käynnissä, mutta lava odotti meitä ihka ehjänä.

Pelimannitkin olivat selviytyneet paikalle ja uuden tallenteen kappaleet soivat somasti Antintalon lavalla.

Toki tanssijoitakin oli saapunut paikalle ja hiukan vajaahenkilöllä joukolla saimme Riitan suunnitteleman ohjelmiston vietyä kunnialla läpi. Siinä joutuivat sitten

Riitta ja Mattikin mukaan tanssin pyörteisiin.

Yleisöäkin oli kertynyt paikalle jo hyvissä ajoin ennen varsinaista esiintymistä ja lopuksi uskaltautuivat lavalle tanssimaan yhdessä viimeisiä tansseja.

Iloisin tanssija taisi olla se pieni koira, joka oli ollut kytkettynä penkkiin, mutta innostui vallan, kun omistajat tanssahtelivat lavalla, repäisi itsensä talutushihnoinen mukaan tanssiin isäntäparin kanssa.

Iloinen ja hyvä mieli jäi "kesän" viimeisestä keikasta.

Heli

Ohjaaja rukoilee tanssien onnistumista, mutta pelimannit vain soittaa

Kuvat: Matti Lankinen

Tanhuja Kivistön kyläjuhlassa 2.9.

Tänä vuonna osallistuimme toista kertaa Kivistön kyläjuhille lauantaina 2. syyskuuta. Esitimme seuran toimintaa kiinnostuneille ja samalla yritimme houkutella mahdollisia uusia tanhuajia liittymään mukaan toimintaan. Tilaisuudessa oli mahdollisuus ostaa myös Spelarien juuri julkaisema uutuuslevy. Tanhuporukastamme olikin useita mukana: Tarja, Kati, Riitta, Matti, Raija, Hannu, Arja, Pena, Tuija, Olli, Heli ja ketä vielä muita ??

Paikalla juhlasalissa kävi kohutuullisen paljon väkeä. Melko vaikeaa oli kuitenkin saada ketään todella pysähtymään ja juttelemaan. Ihmiset enimmäkseen kuukuilivat kaukaa, ettei vaan tarvitse osallistua mihinkään, vaikka em-

Raija pukemassa Pitäjän pukua mallinukelle. Kuva: Olli Uusi-Eskola

me varsinaisesti olleet mitään myymässä.

Päivän päätteeksi meillä oli myös esitys aulan lavalla. Juontaja käväisi pihalla varta vasten kutsumassa väkeä sisälle ja aika paljon ihmisiä myös tuli katsomaan esitystämme. Esitimme joitakin tuttuja tansseja kuten Poromiehen polska, Seni, Nuuskamuikkunen, Väkkärä ja Kikari! Lopuksi pyysimme yleisön joukosta osallistujia

Seni-tanssiin ja yllättävän innostuneesti väkeä tulikin mukaan. Useita tuli jopa vapaaehtoisesti! Ilmeisesti toiminnastamme pitäisi jotakin julkaista Kivistön fb-sivuilla, kun joku jälkeenpäin kertoi, ettei tiennyt tällaisen ryhmän olevan paikkakunnalla.

kirjoitti Olli

Esittelijät ja esittelypöytä.
Kuva: Matti Lankinen

Spelarit levynteossa

Spelareiden Kalabaliikki-levyn ilmestymisestä oli kulunut jo toistakymmentä vuotta, yhtyeen kokoonpano ja tyyli olivat muuttuneet oleellisesti ja ohjelmistokin uusiutunut. Patrikin isällisellä opastuksella ja johdolla on luotu uusi, viulupohjainen spelarisoundi jota höyste-tään tarvittaessa muillakin soitti-

Isällisen lempeää ohjausta

viimeisen päälle kuntoon ja niinpä parina varhaiskevään viikonloppuna autojen keulat suuntasivat kohti Tamperetta ja äänitysstudiota. Space Junk Studiolla viritettiin mikrofoni- ja soittimet äänitystä varten ja rissalle saatiinkin kattava kokoelma Spelari-soundia. Neljän päivän urakointina saatiin nauhoitettua kolmattakymmentä kappaletta aktiivisesta ohjelmistosta ja tehtyyn työhön oltiin tyytyväisiä.

Patrik viilaa viulusoundin kohdalleen

milla. Tämä post-haitarillinen kehitys haluttiin taltioida ja niinpä ryhdyttiin pohtimaan uuden cd:n tekemistä. Yhdistys tekikin päätöksen tuottaa uusi Spelari-levy, rakennettiin kustannusarvio ja patistettiin soittajat hommiin.

Pelimannit keskittyivät talvi-kaudella sekä viikottaisissa harjoituksissaan että viikonloppun sessioissa hiomaan ohjelmistonsa

Pikku-Jussi säätää ääniä ja Patrik kuuntelee

Antti viimeistelee harmonisoundia

Space Junk Studiolla äänittäjänä ja levyn masteroijana toimi Jussi Suonikko joka on aiemmin soittanut Spelareissa viulua ennen kuin elämä kuljetti hänet Tampereelle. Hauskasti todettiin, että ohjelmistossa on vielä Astridin valssi jota hän jo aikoinaan Spelareissa oli mukana soittamassa. Niinpä äänittäjä värvättiin myös mukaan soittamaan tähän kappaleeseen.

Kustannusten pitämiseksi kurissa päätettiin kansi tehdä itse. Simo-Pekka ja Osku olivat antaneet kameran laulaa niin studiossa, Torpan harjoituksissa kuin sen ulkopuolellakin. Sari pisti peliin ammattitaitonsa ja suunnitteli todella tyylikkään levykannen johon Patrik ja Simo-Pekka runoilivat tekstit. Juhani puolestaan

toimi levyprojektin järjestäjänä hoitaen yhteydet niin johtokuntaan, Teostoon, studioon, levypainoon ja ties minne muualle.

Levy näki päivänvalon kesäkuun alkupuolella ja ensimmäisen kerran sitä päästiin esittelemään (lue myymään) yleisölle Espafolkissa Keskuskadulla. Ensimmäinen levynjulkistuskonsertti pidettiin Kaustisen festivaaleilla maanantai-iltana Pelimannitalossa.

Konsertti sujui vallan mallikkaasti; tupu oli täynnä ja yleisö nautti kuulemastaan. Toinen levyjulkari on marraskuun 11 päivänä klo 14 Kotiseututalo Päkaksessa; konsertti on osa Kaamospelit-tapahtumaa. Tervetuloa kuuntelemaan.

Levymyynti on käynnistynyt mukavasti. Mikäli sinulla ei vielä ole tätä cd:tä voit kysellä sitä ryhmäsi ohjaajalta, pelimanneilta, johtokunnan jäseniltä tai Suomen Kansanmusiikkiliitosta.

Tauko paikalla. Kuvat Simo-Pekka Lindström

Annankadulla 29.3. suomenruotsalaisten tanssituvassa

Suomenruotsalaiset kansantanssijat kutsuivat kaikkia avoimeen tanssitupaansa Arbetets Vännerin tiloihin Annankadulle, ja meitä lähti jokunen spelari innolla mukaan. Itse olin vähän epäileväinen, josko kipeä jalkani jaksaisi kauaa tanssia. Tanssituvassa oli ”tupa täynnä” ja meitä oli monesta eri seurasta tanssijoita, niin suomenkuin ruotsinkielisiä. Pelimanniyhtye oli oikein erinomainen ja soitti upeasti. Välillä tanssittiin niin, että joku opetti kuinka tanssi kuuluu mennä. Opetus tapahtui lähinnä suomeksi, koska ilmeisesti ruotsinkieliset osasivat jo kaikki tanssit. Välillä pelimannit vain soittivat ja ihmiset saivat tanssia.

No niinhän siinä sitten taas kävi, että tanssi vei mukanaan ja yhtäk-

kiä huomasimme illan tulleen täyteen. Olinkin mennä tanssinut koko illan, unohtaen kokonaan kipeän jalan. Oli aivan mahtava ilta. Mitä enemmän osallistuu rohkeasti erilaisiin tapahtumiin, sitä enemmän alkaa tuntea ihmisiä myös oman seuran ulkopuolelta. Ainahan tuttuja on mukava tavata ja kuulostella kuulumisia – sekä tanssia yhdessä!

Kirjoitti Minna Suokas

Kuva: Matti Lankinen

Poimintoja levyn arvostelusta Kansanmusiikki-lehdestä (Seppo Kononen):

”onneksi meillä ovat nämä spelarit, jotka ovat koonneet harvinaisen monipuolisen ohjelmiston kansanmusiikin muinaisten mestareitten ”patriarkkojen” soitteista...” ”Olette trad-osaston taidokkaimpia tulkkeja...” ”Rikas kattaus panee suorastaan ajattelemaan, että yhtye on tänään samaa mitä kaustislainen Kankaan pelimannit oli 1970-luvulla...” ”Spelarit ovat poimineet helmiä...” ”Spelareiden soitto on aina ollut viulujen juhlaa...”

Uutta CD-levyä voi kysellä ohjaajilta tai Suomen Kansanmusiikki-liitosta. CD:n hinta on 20 €.

SYYSKOKOUS 22.11.2017

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry:n syyskokous pidetään
keskiviikkona 22.11.2017 klo 19.30
Husaaritien päiväkodissa, Husaaritie 1, 01700 Vantaa (Kivistö).
Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat

Tervetuloa kokoukseen!

Suomi 100-vuotta juhlassa
Pääkaksessa 27.5.

Myllylässä Helsingin Pitäjän
myllyllä 9.8.

Helsinki-päivän esityksessä Seura-
saassa 11.6.

Kuvat Matti Lankinen

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA 2017:

- * Raija Hukkanen, puheenjohtaja, 0400-628 096
- * Simo Gröhn, sihteeri, puh. 050-318 0136
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417
- * Anna-Liisa Uusi-Eskola, puh. 044-346 3723
- * Olli Uusi-Eskola, puh. 040-505 2732
- * Helena Seppänen, puh. 050-533 6008
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

AIKUISRYHMÄN OHJAAJA:

- * Riitta Kangas, riitta.kangas@kolumbus.fi, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012

PELIMANNIT:

- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

INTERNET:

www.spelarit.fi / www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.spelarit.fi/Lehti/

Kansi: Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit esitys
Vantaan kansanperinteen ystävien Suomi 100 vuotta juhlassa
Påkaksessa (Kuva: Matti Lankinen)

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta